

Forord

Præstø d. 12. februar 2009

Erik Lau Christensen

Da jeg var lille, var Danmark besat af en fremmed magt.

Meget blev bestemt af de fremmede, og Danmarks regering samarbejdede de første 3 år med de fremmede, så danskere risikerede at blive fængslet eller sendt til koncentrationslejr hvis de forsvarede deres ret til frihed, eller var kommunister.

Om natten måtte alle trække mørklægnings gardiner for alle vinduer, så intet lys kunne ses udefra, og alle cykellygter var klistret til, så kun en smal lysstribe kunne ses. Almindelige mennesker kunne uden varsel blive skudt mens de gik eller cyklede gennem byen.

Det var mørke tider i 5 år, og frihed var noget alle længtes efter. Lys, glæde, venlighed, tryghed og frihed måtte komme en dag. Men tiden gik, dag efter dag, måned efter måned, år efter år. Til tider så det ud som om alting blot blev vanskeligere, mørkere, tristere og mere truende.

Da der var gået 3 år, og den danske regering havde afbrudt samarbejdet med de undertrykkende soldater, og de fremmede jagede danske jøder for at sende dem til koncentrationslejre, så skrev Halfdan Rasmussen denne bog, og Iver Lybek tegnede disse pragtfulde tegninger.

Og jeg fik bogen i julegave 1943.

Dengang vidste jeg ikke så meget, som jeg nu ved.

I dag har andre soldater besat lande langt herfra, hvor du bor.

Måske længes de mennesker, som bor der, så langt fra vores trygge lille Danmark, lige så meget efter fred, frihed, lys og tryghed – og den glæde, som følger med.

Denne bog er en opmuntring for alle, som oplever verden som kold, mørk, uretfærdig, ufri, utryg og truende.

Lyset, friheden, tilliden og trygheden, venligheden og glæden findes.

Men det os som skal skabe dette; Halfdan slutter denne bog med ordene:

**”det gode tænder ild
selv hvor det står ilde til.”**